

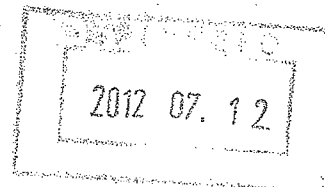

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 5 lipca 2012 r.

BM-VI-061-181/12

Dot. DSO-IV-061-3/12

DECYZJA

Działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 *in fine* w zw. z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. nr 112, poz. 1198 ze zm.) oraz art. 104 ust. 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, po rozpoznaniu wniosku pana _____ z dnia 9 marca 2012 r.

odmawiam

udostępnienia przetworzonej informacji publicznej w postaci:

- 1) listy sędziów sądów z obszaru apelacji warszawskiej z uwzględnieniem:
 - imion i nazwiska,
 - sądu, stanowiska służbowego,
 - daty powołania na stanowisko,
 - roku urodzenia;

- 2) informacji statystycznej o ewidencji spraw i orzecznictwie w sądach powszechnych w 2011 r. w formacie otwartym, edytowalnym.

UZASADNIENIE

I.

We wniosku z dnia 9 marca 2012 r. pan ██████████ zwrócił się do Ministra Sprawiedliwości o wskazanie miejsca publikacji lub przekazanie drogą elektroniczną w formacie edytowalnym (.doc, .docx, .xml, .xmlx lub .tp) cyt. „listę sędziów sądów w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie”. Zgodnie z życzeniem wnioskodawcy, lista miała zawierać: a) imiona i nazwisko, b) sąd, stanowisko służbowe, c) datę powołania na stanowisko, d) rok urodzenia (pkt. 1 wniosku). Kolejny punkt wniosku obejmował informacje statystyczną o ewidencji spraw i orzecznictwie w sądach powszechnych w 2011 w formacie otwartym, edytowalnym (pkt. 5 wniosku).

W pierwszej odpowiedzi z dnia 26 marca 2012 r. nr DSO-061-20/12 (wysłanej do wnioskodawcy w dniu 27 marca 2012 r.), Zastępca Dyrektora Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości poinformowała wnioskodawcę, że Departament ten nie posiada listy sędziów sądów apelacji warszawskiej, sporządzonej według kryteriów określonych we wniosku. W piśmie dodatkowo wyjaśniono, że w Ministerstwie Sprawiedliwości wprowadzie przetwarzane są dane osobowe sędziów sądów powszechnych, lecz dane te nie zostały ujęte w formę rejestru bądź kartoteki.

W skardze na beczynność organu z dnia 8 kwietnia 2012 r. pan Daniel Pietrzak określił otrzymaną odpowiedź, jako wymijającą i wyjaśnił, że w pkt. 1 wniosku zwrócił się o podanie cyt. „imion, nazwiska, stanowiska służbowego, daty powołania na stanowisko i roku urodzenia – wszystkich sędziów we wszystkich sądach powszechnych w okręgu apelacji warszawskiej”.

W drugiej odpowiedzi, przekazanej wnioskodawcy w dniu 9 maja 2012 r. nr DSO-061-20/12, Zastępca Dyrektora Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości podtrzymała stanowisko wyrażone

we wcześniejszym piśmie z dnia 26 marca 2012 r., podkreślając, że Ministerstwo Sprawiedliwości nie posiada elektronicznej bazy danych obejmującej dane osobowe sędziów sądów powszechnych. Dane osobowe dotyczące sędziów sądów powszechnych są przetwarzane wyłącznie w formie papierowej w postaci dokumentów zgromadzonych w teczce aktowej oznaczonej imieniem i nazwiskiem konkretnego sędziego.

W tym samym piśmie zamieszczona została również informacja, że żądanie udostępnienia listy sędziów sporządzonej według kryteriów, określonych przez wnioskodawcę wymaga przetworzenia informacji publicznej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.).

W przedmiotowym piśmie, organ reprezentowany przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości, odniósł się również do żądania wnioskodawcy zawartego w pkt. 5 wniosku, tj. przekazania informacji statystycznej o ewidencji spraw i orzecznictwie w sądach powszechnych w 2011 w formacie otwartym, edytowalnym. Organ zawiadomił wnioskodawcę, że informacja ta została opublikowana w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości pod adresem internetowym: <http://bip.ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/statystyki/statystyki-2011/>. Organ powiadomił jednocześnie, że Ministerstwo Sprawiedliwości dysponuje w/w informacją statystyczną wyłącznie w formacie PDF. Sporządzenie jej w formacie „otwartym, edytowalnym” (tj. takim, jakim Ministerstwo Sprawiedliwości nie dysponuje) wymaga przetworzenia informacji publicznej.

Na zakończenie, organ pouczył wnioskodawcę, że udostępnienie informacji publicznych przetworzonych, wskazanych w pkt. 1 i 5 jego wniosku, będzie możliwe jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że przetworzenie to będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Pan / nie ustosunkował się do stanowiska organu, a w szczególności nie wskazał powodów dla których przetworzenie żądanych przez niego informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

II.

W myśl art. 1 ust. 1 *ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.; w dalszej treści: u.d.i.p.), każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy. Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego (art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.).

Informacja publiczna przetworzona to informacja, na którą składa się pewna suma tak zwanej informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów. Takie zabiegi czynią zatem informacje proste, informacją przetworzoną, której udzielenie skorelowane jest z potrzebą wykazania przesłanki interesu publicznego (tak m. in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 października 2006 r., sygn. akt I OSK 1347/05).

Pojęcie "interesu publicznego" jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes

publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. W sytuacji zatem braku interesu publicznego w danej sprawie, organ zobowiązany do udzielenia informacji publicznej przetworzonej powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji z takim właśnie uzasadnieniem (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2007 r., sygn. akt II SA/Wa 1048/07).

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy na wstępie zastrzec należy, że na dzień złożenia wniosku organ nie dysponował „gotową” informacją publiczną w postaci listy /zestawienia/ wszystkich sędziów sądów z obszaru apelacji warszawskiej, uwzględniającą imiona i nazwisko, nazwę sądu, stanowisko służbowe, datę powołania na stanowisko, rok urodzenia – dla każdego z sędziów z osobna. Organ nie dysponował również informacją statystyczną dot. działalności sądów powszechnych w 2011 r. w formacie wskazanym przez wnioskodawcę.

Zgodnie z informacją przekazaną wnioskodawcy, organ pozostaje natomiast w posiadaniu informacji o sędziach sądów powszechnych, w tym sędziach orzekających na obszarze apelacji warszawskiej, przy czym informacje te nie zostały ujęte w rejestr, czy kartotekę (tym bardziej w formę elektroniczną), lecz są rozproszone i znajdują się w teczkach aktowych, prowadzonych indywidualnie dla każdego sędziego sądu powszechnego wyłącznie w postaci papierowej.

Podobnie, organ dysponuje informacją statystyczną dotyczącą działalności sądów powszechnych za rok 2011, jednakże wyłącznie w standardowym formacie uniemożliwiającym edycję, tj. PDF. Informacja ta funkcjonuje w domenie publicznej, tj. Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Jak słusznie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny, fakt posiadania przez organ żądanej informacji prostej, nie oznacza „automatycznie”, że może on od razu przekazać ją wnioskodawcy. Jeśli do właściwej realizacji wniosku konieczne jest

wytworzenie z posiadanych informacji prostych informacji przetworzonej, dochodzi do uruchomienia szczególnego postępowania polegającego na ustaleniu, czy wnioskodawca spełnia przesłankę wskazaną w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., będącą warunkiem uzyskania informacji publicznej przetworzonej: czy jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego (wyrok NSA z dnia 8 lutego 2011 r. sygn. akt I OSK 1938/10).

Nie budzi wątpliwości organu, że konieczność uruchomienia tego szczególnego postępowania zachodzi w niniejszej sprawie. Wskazuje na to niezbędny nakład pracy oraz czasu potrzebny do zgromadzenia i wytworzenia informacji, zgodnych z oczekiwaniami wnioskodawcy. Dość wskazać na konieczność „ręcznej” kwerendy kilku tysięcy akt osobowych sędziów w celu wyodrębnienia spośród nich akt sędziów orzekających w sądach apelacji warszawskiej (przy uwzględnieniu możliwości, że część tych sędziów to sędziowie delegowani z innych okręgów sądowych), następnie wyodrębnienia z nich informacji wskazanych przez wnioskodawcę i znów „ręcznego” wpisania ich do listy /zestawienia/ dla wnioskodawcy. Stworzenie takiego dokumentu wymagałoby oddelegowania co najmniej kilku pracowników merytorycznych Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości. W tym czasie pracownicy ci nie mogliby wykonywać swoich podstawowych obowiązków, co z pewnością miałoby negatywne przełożenie na tok realizacji ogółu zadań przez cały Departament.

Bezsprzecznie realizacja tego punktu wniosku pana Pietrzaka nie byłaby jedynie zabiegiem technicznym, lecz musiałaby się wiązać z poniesieniem znacznego nakładu intelektualnego, zmierzającego do wytworzenia nowego dokumentu w postaci listy sędziów, zawierającej wybrane informacje dotyczące każdego z nich z osobna.

Podobnego zaangażowania intelektualnego wymagałoby zadośćuczynienie prośbie wnioskodawcy określonej w punkcie 5 jego wniosku. Ministerstwo Sprawiedliwości przechowuje otrzymywane z sądów powszechnych zestawienia

statystyczne wyłącznie w bezpiecznym, standardowym formacie PDF. Także program komputerowy, wykorzystywany w Ministerstwie Sprawiedliwości do tworzenia zestawień statystycznych generuje wyłącznie format PDF. Konieczność dotarcia do wszystkich komponentów informacji statystycznej za rok 2011 (sama tylko informacja w zakresie spraw karnych liczy 120 stron i 42 tablice statystyczne), celem przetworzenia jej „na nowo”, w formacie odpowiadającym żądaniu wnioskodawcy (tj. .doc, .docx, .xml, .xmlx lub .tp), bez wątpienia musiałaby zostać poddana analitycznemu nadzorowi pracowników tut. organu, co wpłynęłoby negatywnie na tok realizowanych przez nich obowiązków. Podjęcie tak dużego wysiłku technicznego i intelektualnego wydaje się dodatkowo nieuzasadnione, z uwagi na fakt, że wszystkie żądane w tym zakresie informacje funkcjonują w domenie publicznej i wnioskodawca może się z nimi zapoznać za pośrednictwem Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości, o czym został zawiadomiony.

Mając powyższe na uwadze, tut. organ przystąpił do oceny istnienia obligatoryjnej przesłanki z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. W pierwszej kolejności, w piśmie z dnia 9 maja 2012 r. nr DSO-061-20/12, wezwał wnioskodawcę do określenia powodów, dla których uzyskanie przez niego listy sędziów sądów apelacji warszawskiej oraz zestawienia statystycznego nt. funkcjonowania sądów powszechnych w roku 2011, jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

Zdaniem organu analiza akt sprawy, w tym żądania wnioskodawcy, ocenianego przez pryzmat przytoczonej na wstępie definicji interesu publicznego, uprawnia do twierdzenia, że w niniejszej sprawie taki interes nie występuje. Przypomnieć bowiem należy, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji

